

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษา กลยุทธ์การพัฒนางานองค์การสู่ความเป็นเลิศ ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเป็นการศึกษากลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนางานองค์การ ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ และการพัฒนากลยุทธ์ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ผู้ศึกษาได้ศึกษา ข้อมูลของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถแบ่งประเภทการศึกษาเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 นโยบายของมหาวิทยาลัยบูรพาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549)

มหาวิทยาลัยบูรพา ได้กำหนดนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ซึ่งเป็นแผนกลยุทธ์ ดังนี้

นโยบายด้านที่ 1 : ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน

1. มหาวิทยาลัยบูรพาจัดการเรียนการสอนและการผลิตบัณฑิต โดยมุ่งให้แต่ละคณะ สร้างจุดเด่นของตนเองในสาขาวิชาที่มีความพร้อมและมีศักยภาพสูง เพื่อสร้างความเป็นเลิศทาง วิชาการและสนับสนุนการพัฒนาประเทศ
2. ส่งเสริมการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะที่มีความพร้อม เพิ่มสาขา วิชามากขึ้นโดยเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. สนับสนุนและส่งเสริม ให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียน การสอน โดยเฉพาะให้มีสื่อสารและการสืบค้นทางวิชาการผ่านอินเทอร์เน็ต ได้ตลอดเวลา
4. ให้มีการพัฒนาและบริหารหลักสูตรทุกระดับได้อย่างหลากหลายรูปแบบ สอด คล้องกับความต้องการของผู้เรียน
5. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรด้านการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างคณะ และระหว่าง วิทยาเขต

6. สนับสนุนการผลิตครูทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการผลิตครูทางภาษาที่มีคุณภาพ โดยเน้นการพัฒนาและการจัดการร่วมกันระหว่างคณะ

7. มุ่งพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนทุกระดับและทุกรูปแบบ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา

8. ผลิตบัณฑิตให้มีสัดส่วน สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อสาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เป็น 60 : 40

9. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนที่เป็นสากล

10. เร่งรัดการพัฒนาการเรียนการสอนในวิทยาเขตใหม่ให้เป็นไปตามแผน

อาจารย์

1. พัฒนาคุณภาพอาจารย์ทั้งด้านการสอนและวิชาการ และความเป็นผู้นำในวิชาการ สาขาเฉพาะ

2. พัฒนาคุณวุฒิอาจารย์ให้ได้สัดส่วน ปริญาเอก : ปริญาโท เท่ากับ 4 : 6 โดยส่งเสริมอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี ให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น

3. พัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานสากล

นโยบายด้านที่ 2 : ด้านการวิจัย

1. พัฒนากิจวิจัยทุกสาขาวิชา โดยเน้นนักวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. สนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัย

3. สนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนาในทุกสาขาวิชา, เน้นการวิจัยเชิงสหสาขาวิชา เพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และสามารถสนองความต้องการของสังคมและชุมชนได้ครอบคลุม

4. สนับสนุนงานวิจัยด้านทรัพยากรทางทะเล การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาชุมชน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน และการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับโครงการแห่งชาติ

5. สนับสนุนให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัย ที่มาจากงานวิทยานิพนธ์ หรือภาคินิพนธ์ ในระดับบัณฑิตศึกษา

6. ส่งเสริมการประสานงานระหว่างบัณฑิตศึกษากับการวิจัยและพัฒนา

นโยบายด้านที่ 3 : ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

1. สนับสนุนและส่งเสริม การบริการวิชาการแก่สังคม ทั้งในรูปแบบประโยชน์สาธารณะและรูปแบบการเสริมสร้างรายได้ให้แก่มหาวิทยาลัย โดยเน้นการสร้างคุณภาพชุมชนการ

พัฒนารัฐกิจ การจัดการสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมบุคลากรสายวิชาชีพ และสนับสนุนการพัฒนา
นักการเมืองและนักปกครองท้องถิ่น

2. สนับสนุนและส่งเสริม การบริการวิชาการแก่สังคมที่เน้นการสร้างหลักสูตร หรือ
องค์ความรู้ใหม่หรือวิธีการจัดการใหม่ให้แก่ชุมชนหรือท้องถิ่น และนำความรู้จากภายนอกเข้าสู่
มหาวิทยาลัย

3. สนับสนุนการบริการวิชาการ ที่เน้นด้านการวิจัยและการเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการ

นโยบายด้านที่ 4 : ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

1. สนับสนุน และส่งเสริม การเผยแพร่ อนุรักษ์ และฟื้นฟู รวมทั้งการสร้างจิต
สำนึกในหมู่เยาวชน ให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และตระหนักในความสำคัญของ
ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

2. สนับสนุน และส่งเสริม การสร้างงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์
ในการพัฒนาท้องถิ่น และพัฒนาประเทศ

3. สนับสนุนการผสมผสานแนวความคิด และหลักการทางวิทยาศาสตร์ กับ
วัฒนธรรมและความเชื่อท้องถิ่น

4. เสริมสร้างความเข้าใจ ความคิดวิเคราะห์ และคัดสรร ต่อด้านศิลปะและวัฒนธรรม
นานาชาติให้กับบุคคลทุกระดับ

5. สนับสนุนให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง ในระดับ
มหาวิทยาลัย

นโยบายด้านที่ 5 : ด้านการบริหาร

1. สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล

2. สนับสนุนและสร้างระบบบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยบูรพา ในระบบใหม่
ต้องให้เสร็จสิ้น ภายในสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)

3. สนับสนุนการบริหารมหาวิทยาลัย โดยยึดหลักการบริหารจัดการที่ดี (good
governance) และมีประสิทธิภาพ

4. สนับสนุนและส่งเสริมการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชน หน่วยงาน องค์กรอิสระ
ต่าง ๆ สร้างเครือข่ายร่วมกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

นโยบายด้านที่ 6 : ด้านการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา

1. ส่งเสริมและพัฒนาระบบห้องสมุดของมหาวิทยาลัย เป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ และส่งเสริมการจัดชุมชนวิชาการทางอิเล็กทรอนิกส์
2. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน และก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการประกันคุณภาพทางการศึกษา
4. ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สนับสนุนการเรียนการสอนมากขึ้น ให้มีการจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพทัดเทียมกันในทุกวิทยาเขต

นโยบายด้านที่ 7 : ด้านกิจกรรมนิสิต

1. พัฒนานิสิตให้มีความสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายและพัฒนาตนเองให้เจริญงอกงามเต็มศักยภาพที่ตนมีอยู่ และในกรอบของปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัย
2. บูรณาการกิจกรรมนิสิตและกิจกรรมวิชาการ
3. ส่งเสริมนิสิตให้มีโอกาสทางการศึกษา และการพัฒนาตนเองในกิจกรรมที่หลากหลายทั้งในด้านวิชาการ, กีฬา, ศิลปะวัฒนธรรม,บำเพ็ญประโยชน์, และพัฒนาสังคม
4. ส่งเสริมสวัสดิการนิสิต ทั้งในด้านชีวิตความเป็นอยู่และทุนการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้านการบริหารงาน

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มีฐานะเป็นส่วนราชการหนึ่งของมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งมหาวิทยาลัยบูรพา มีโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการออกเป็นดังนี้

1. สำนักงานอธิการบดี เพื่อเป็นหน่วยงานบริหารส่วนกลางของมหาวิทยาลัย มีหน้าที่บริหารงานทั่วไป ควบคุมดูแลบุคลากร และดำเนินกิจการของส่วนราชการในมหาวิทยาลัย
2. คณะ เพื่อเป็นหน่วยงานดำเนินงานทางด้านวิชาการ ในด้านการเรียนการสอนและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ทั้งด้านวิชาการ สังคม คุณธรรม และความเป็นผู้วิชาการดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาขั้นบัณฑิตศึกษา ให้เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย
3. สำนัก เพื่อเป็นหน่วยงานส่งเสริม สนับสนุน และบริการวิชาการ
3. สถาบัน เพื่อการวิจัย และบริการวิชาการ

ในการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยบูรพา มีส่วนราชการซึ่งประกอบไปด้วย 1 สำนักงานอธิการบดี 1 บัณฑิตวิทยาลัย 7 คณะ(40 ภาควิชา) 3 สำนัก 1 สถาบัน ดังนี้

1. สำนักงานอธิการบดี
2. บัณฑิตวิทยาลัย
3. คณะพยาบาลศาสตร์
4. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
5. คณะวิทยาศาสตร์
6. คณะศึกษาศาสตร์
7. คณะศิลปกรรมศาสตร์
8. คณะสาธารณสุขศาสตร์
9. คณะวิศวกรรมศาสตร์
10. สำนักหอสมุด
11. สำนักบริการวิชาการ
12. สำนักคอมพิวเตอร์
13. สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จัดตั้งขึ้นเพื่อผลิตบัณฑิตสาธารณสุขศาสตร์ สาขาสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย อนามัยสิ่งแวดล้อม และสุศึกษา เพื่อสนองตอบความต้องการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออก โดยได้ริเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2527 ภายใต้ชื่อโครงการจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ ต่อมาเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.2534 ได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นภายใต้โครงการสำนักงานอธิการบดี เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งคณะ เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2536 รัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัย ได้ลงนามให้ความเห็นชอบและประกาศราชกฤษฎีกา จัดตั้งคณะสาธารณสุขศาสตร์ เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2537 ปัจจุบันมีที่ทำการ ณ อาคารมหิตลาธิเบศร ซึ่งเป็นอาคารที่ได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2536 โดยมีหน้าที่ผลิตบัณฑิตทางด้านสาธารณสุข ส่งเสริมสนับสนุนการให้ความรู้และบริการทางด้านสาธารณสุข และเป็นศูนย์กลางการศึกษาค้นคว้าวิจัยทางด้านสาธารณสุข

คณะสาธารณสุขศาสตร์มีการแบ่งส่วนราชการ ประกอบด้วย 1 สำนักงาน 4 ภาควิชา ดังนี้

- 1. สำนักงานเลขานุการ เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ ส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการของ คณะสาธารณสุขศาสตร์ ด้านบริหารทั่วไปและธุรการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและ พัสดุ ด้านอาคารสถานที่และยานพาหนะ ด้านบริการการศึกษา และด้านนโยบายและแผน
- 2. ภาควิชาพื้นฐานสาธารณสุข เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ จัดการเรียนการสอนในรายวิชา พื้นฐานทางด้านการสาธารณสุข การวิจัย และการบริการวิชาการแก่ชุมชน
- 3. ภาควิชาสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ จัดการ เรียนการสอนในสาขาวิชาเอกสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย การวิจัย และการบริการ วิชาการแก่ชุมชน
- 4. ภาควิชาสุขศึกษา เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาเอก สุขศึกษาและพฤติกรรมสุขภาพ การวิจัย และการบริการวิชาการแก่ชุมชน
- 5. ภาควิชาอนามัยสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชา เอกอนามัยและสิ่งแวดล้อม การวิจัย และการบริการวิชาการแก่ชุมชน

ปัจจุบันคณะสาธารณสุขศาสตร์ มีบุคลากรทั้งสิ้น 48 คน ดังรายละเอียด ดังนี้

ประเภท	จำนวน
1. อาจารย์	28
2. สายสนับสนุนด้านวิชาการ	6
3. ลูกจ้างประจำ	3
4. ลูกจ้างชั่วคราว	10
5. ผู้เกษียณอายุราชการ	1
รวม	48

ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำ

1. รองศาสตราจารย์	จำนวน	1	คน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์	จำนวน	5	คน
3. อาจารย์	จำนวน	22	คน

ขณะนี้ มีอาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก จำนวน 9 คน

ด้านการจัดการเรียนการสอน

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร/สาขาวิชา ดังนี้

ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ

1. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตและความปลอดภัย รับนิสิตตามแผนปีละ 40 คน ปัจจุบันมีนิสิต 4 ชั้นปี รวมทั้งสิ้น 158 คน หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 141 – 145 หน่วยกิต
2. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอนามัยสิ่งแวดล้อม รับนิสิตตามแผน ปีละ 40 คน ปัจจุบันมีนิสิต 4 ชั้นปี รวมทั้งสิ้น 168 คน หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 141 – 145 หน่วยกิต
3. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพศึกษาและพฤติกรรมสุขภาพ รับนิสิตตามแผนปีละ 30 คน ปัจจุบันมีนิสิต 4 ชั้นปี รวมทั้งสิ้น 112 คน หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 141 – 145 หน่วยกิต

ระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ

1. หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) รับนิสิตตามแผนปีละ 100 คน ปัจจุบันมีนิสิตรวมทั้งสิ้น 213 คน หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 76 หน่วยกิต

ในปีการศึกษา 2545 คณะสาธารณสุขศาสตร์ จะจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาโท หลักสูตรสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ (นานาชาติ)

การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะสาธารณสุขศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี ใช้ 2 ระบบ คือ การสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย และโควต้าภาคตะวันออก สำหรับภาคพิเศษใช้ระบบการสอบคัดเลือกของคณะ

ด้านส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มีหน่วยงานที่ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ คือ สำนักงานเลขานุการคณะ ซึ่งปฏิบัติภารกิจ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านงานการเจ้าหน้าที่ งานอาคารสถานที่ งานการเงินและพัสดุ งานโสตทัศนูปกรณ์ งานยานพาหนะ งานนโยบายและแผนงานบริการการศึกษา และงานสารบรรณ

ตอนที่ 3 แผนกลยุทธ์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ ตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับ อุดมศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549)

เพื่อตอบสนองรับนโยบายของมหาวิทยาลัยบูรพา ทบวงมหาวิทยาลัย และรัฐบาล คณะสาธารณสุขศาสตร์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนที่เกิดขึ้น จึงเกิดแนวคิดกลยุทธ์ เพื่อการพัฒนาองค์การสู่ความเป็นเลิศ หมายถึง การดำเนินการขององค์กร เพื่อการพัฒนาให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยมีการปรับเปลี่ยน พัฒนาองค์การ วิธีการบริหารงาน เทคโนโลยี และมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรในการสร้างจิตสำนึกร่วมกัน ความรักในองค์กร การมีส่วนร่วม การพัฒนาฝึกอบรมเพิ่มความรู้ความสามารถ สิ่งเหล่านี้จะนำมาซึ่งพฤติกรรมการทำงานช่วยสนับสนุนส่งเสริมขวัญและกำลังใจของบุคลากรให้ปฏิบัติงานภารกิจให้ได้ผลสำเร็จ โดยที่องค์กรมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ของกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

สำหรับคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาแล้ว ได้จัดกระบวนการบริหารกลยุทธ์ ในพัฒนาองค์การควรจะต้องประกอบด้วยกิจกรรมหลัก ๆ 5 ประการ คือ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การวางทิศทางขององค์กร 3) การกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร 4) การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ 5) การควบคุมเชิงกลยุทธ์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรโดยพิจารณา "จุดอ่อน-จุดแข็ง" ภายในองค์กร และโอกาส-ภัยอุปสรรค" จากภายนอกองค์กรในอนาคต จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในระยะ 3-5 หรือ 10 ปี ข้างหน้าและจะมีผลกระทบอย่างไรต่อสถานภาพและบทบาทขององค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกจะดำเนินการเพื่อกำหนดโอกาสและ อุปสรรคหลายประการ (threats opportunity environment) สำหรับสถาบันการศึกษามีกระบวนการ วางแผนกลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ โคทเลอร์ แอนด์ มอร์ฟี่ (Kotler and Murphy, 1981, อ้างถึงใน ผุสดี พลสารัมย์, 2540, หน้า 127)

1.1 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร ประกอบด้วย

1.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน คือ วิเคราะห์ธรรมชาติของคณะ คุณค่า ความคาดหวัง และปณิธานของคณะ จะต้องคิดวิเคราะห์ว่าในอนาคต 5 ปี หรือ 10 ปี ข้างหน้า คณะควรจะเป็นอย่างไร ต้องการจะมีความเป็นเลิศทางวิชาการในด้านใด ถึงแม้ว่าองค์กรประกอบข้อนี้จะเป็นนามธรรมแต่ก็ไม่ควรละเลยที่จะพิจารณาเพื่อความเป็นเอกลักษณ์ของคณะและมหาวิทยาลัย อาทิเช่น การตั้งเป้าหมายว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย มหาวิทยาลัยนานาชาติ หรือ

มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านเทคโนโลยี ซึ่งสิ่งที่ตั้งเป้าหมายไว้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไป วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของคณะ สิ่งที่จะนำมาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ คือ

- บุคลากรในคณะ ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ต้องวิเคราะห์ว่าในปัจจุบันเป็นอย่างไรและในอนาคตบุคลากรควรจะมีการพัฒนาและเพิ่มขึ้นในสัดส่วนเท่าใด ทั้งในเชิงปริมาณ คือจำนวนบุคลากร และในเชิงคุณภาพเช่น คุณวุฒิทางวิชาการ ตำแหน่งทางวิชาการความสามารถในงานเฉพาะด้าน ศักยภาพในการปฏิบัติงาน อีกทั้งลักษณะผู้นำในระดับต่าง ๆ ว่าเป็นหรือ ควรจะเป็นอย่างไร คณะต้องการบุคลากรประเภทใดเพิ่มขึ้น ประเภทใดที่ควรระดับไว้หรือลดจำนวนลง

- งบประมาณ สถานะทางการเงินคณะนี้เป็นอย่างไร ในอนาคตจะมีรายรับหรือรายจ่าย เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด แหล่งงบประมาณปัจจุบันและอนาคตได้จากที่ใดบ้าง การใช้จ่ายในอนาคตจะใช้จ่ายไปในเรื่องอะไรเป็นหลัก เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของคณะจำนวนประมาณเท่าใด ค่าธรรมเนียมการศึกษาจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรระบบคำตอบแทนบุคลากรในระดับต่าง ๆ จะเป็นอย่างไร

- หลักสูตร จะมีการขยายหรือเพิ่มหลักสูตรใด หลักสูตรที่ควรเปิดหรือผลิตให้น้อยลง จะมีการร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาด้วยกัน หรือมีโครงการจะร่วมมือกับภาครัฐ หรือธุรกิจในการจัดการเรียนการสอน คณะหรือมหาวิทยาลัยอาจมีการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ

- สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โสตทัศนูปกรณ์ อุปกรณ์ทางการศึกษาในแต่ละสาขาวิชาปัจจุบันมีคุณภาพและประสิทธิภาพเพียงพอ มีมาตรฐานเพียงใด ในอนาคตจะเป็นอย่างไรจะมีผลกระทบต่อการทำงานของคณะอย่างไรบ้างหากดำรงไว้ หรือควรที่จะมีการจัดหาสิ่งใดเพิ่มหรือไม่

- ลักษณะทางกายภาพ ในคณะนี้เชื้อต่อบรรยากาศการเรียนการสอนหรือไม่ เช่นปริมาณห้องเรียนเพียงพอ พื้นสมัยหรือไม่ มีบริเวณที่จอดรถที่พักอ่านหนังสือของนักศึกษาหรือไม่ ในอนาคตควรที่จะพัฒนาในด้านใด และมหาวิทยาลัยควรมีวิทยาเขตในต่างจังหวัดหรือไม่

1.1.2 วิเคราะห์ความสามารถของผู้นำ การวางแผนกลยุทธ์ผู้นำต้องมีความคิดเชิงกลยุทธ์(strategic thinking) โดยเฉพาะทีมผู้บริหารของคณะ ผู้บริหารระดับสูงสุดของมหาวิทยาลัย อีกทั้งคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเข้าใจถึงศาสตร์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาด้วยแล้วยังส่งเสริมให้การกำหนดแผนกลยุทธ์ต่างๆ เป็นไปด้วยความประสิทธิภาพ

1.1.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (external scanning) เป็นการวิเคราะห์ 4 ด้านคือ

- สภาพแวดล้อมในปัจจุบันเป็นอย่างไร
- ในอนาคตสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ จะเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง
- คณะสาธารณสุขศาสตร์ มีเป้าหมายต้องการที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์

เป้าหมาย ด้านใดบ้าง

- คณะสาธารณสุขศาสตร์ ควรทำอะไร ควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านั้น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นสิ่งที่ต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดทั้งปี จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น หนังสือ บทความ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ คณะฯ และมหาวิทยาลัย ข่าวมหาวิทยาลัย กฎ ระเบียบ ทุกประเภท อาจมีการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาสรุปประเด็น วิเคราะห์ พร้อมระบุถึงผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษา เสนอแนะภารกิจที่มหาวิทยาลัยควรดำเนินการต่อเนื่องจากข้อมูลนี้ ลักษณะของข้อมูลที่ได้นี้ จะต้องมีการจัดแยกประเภทและจัดลำดับความสำคัญ เพื่อผู้บริหารสามารถนำไปใช้พิจารณาประกอบการวางแผนได้อย่างสะดวก

1.1.4 วิเคราะห์ความต้องการของตลาด เพื่อทราบทิศทางว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน คณะฯ ควรจะผลิตบัณฑิตด้านใดเพิ่มขึ้น ในส่วนของมหาวิทยาลัยควรเปิดโครงการอบรมใหม่ ในสาขาอาชีพใดควรจะเปิดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่ในสาขาใด

1.1.5 วิเคราะห์สภาพการแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษา ว่าสถาบันใดที่ผลิตบัณฑิตในลักษณะเดียวกัน ปริมาณการผลิต ต้นทุนการผลิต และคุณภาพเป็นอย่างไร สถาบันควรจะสร้างจุดเด่นในคณะหรือสาขาวิชาใด การวิเคราะห์สภาพการแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายใน และภายนอกต้องวิเคราะห์ตามความเป็นจริง จึงจะทำให้การคาดการณ์การวางแผนมีประสิทธิภาพ

2. การจัดวางทิศทางขององค์การ (establishing organizational direction)

โดยพิจารณาถึงอนาคต ตามศักยภาพหรือความพร้อมที่มีอยู่ หรือที่จะมีในอนาคต คณะฯ ควรจะดำเนินงานอะไรใหม่ โดยต้องกำหนดภารกิจ (mission) วัตถุประสงค์ (objectives) และเป้าหมาย (goals) ใหม่ให้ชัดเจน

3. การกำหนดกลยุทธ์ขององค์การ(strategy formulation)

โดยพิจารณาออกแบบ และเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง จากการวิเคราะห์ทางเลือกด้วยเทคนิคต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ภาคปฏิบัติ ข้อสำคัญคือ แผนกลยุทธ์เป็นแผนที่กำหนดจากผู้บริหารระดับบนลงมายังระดับล่าง เป็นลำดับ

4. การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์(strategy implementation) โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน ตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ให้เป็นไปอย่างราบรื่น โดยคำนึงถึงโครงสร้างขององค์การ (organizational structure) และวัฒนธรรมองค์การ (organizational culture)

5. การควบคุมกลยุทธ์(strategic control) โดยทำการติดตามผลการปฏิบัติงานและทำการ ประเมินผลกระบวนการและประเมินผลสำเร็จขององค์การ

จากแนวทางดังกล่าวข้างต้น คณะสาธารณสุขศาสตร์จึงได้จัดทำกลยุทธ์ ของ คณะฯ ตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ขึ้น ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ เป็นกรอบในการกำหนดกลยุทธ์ไว้ ดังนี้

วิสัยทัศน์ (VISION)

1. การมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ
2. การมุ่งสู่ความเป็นสากล
3. การร่วมมือระหว่างสถาบัน/หน่วยงาน/ภาคเอกชน
4. การให้ความเสมอภาคและการกระจายโอกาสทางการศึกษา
5. การพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น
6. การส่งเสริมประชาชนให้มีสุขภาพและดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพดี

พันธกิจ (MISSION)

ส่งเสริมสุขภาพของประชาชน ให้มีสุขภาพดีและปลอดภัยจากภาวะคุกคาม โดยการผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานด้าน สาธารณสุข และมีจิตสำนึกในด้านจริยธรรมและคุณธรรม ศึกษาวิจัยให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน ตลอดจนสนับสนุนการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชน

นอกจากวิสัยทัศน์ และพันธกิจแล้ว ผู้ศึกษาสามารถจำแนกกลยุทธ์ ตามกรอบการศึกษาวิจัยได้ เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารงาน

1.1 การจัดระบบการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้การบริหารงานในคณะสาธารณสุขศาสตร์มีความคล่องตัว โปร่งใสและสามารถตรวจสอบและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ การบริหารแบบมีส่วนร่วม

มาตรการ

1. จัดระบบปฏิบัติงานให้เป็นมาตรฐานสากลด้วยการกำหนดมาตรฐานของงาน และพัฒนาบุคลากรให้มีมาตรฐาน
2. ประเมินและรักษาคุณภาพของระบบงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วยวิธีการประเมินผลแบบเปิด
3. ภาควิชาจัดทำรายละเอียดและดำเนินงานตามรายละเอียด แผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี
4. จัดระบบสื่อสารข่าวสารในการบริหารงานภายในคณะฯ ให้บุคลากรในคณะทราบอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.1 การยกระดับมาตรฐานการศึกษา

วัตถุประสงค์ เพื่อผลิตบัณฑิตทุกระดับให้มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ 1 สร้าง พัฒนาหลักสูตรใหม่ ที่เสริมสร้างให้เกิดความคิดอย่างมีวิจักษณ์ญาณและอยากเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรการ

1. มีการวิเคราะห์วิจัยพัฒนาหลักสูตร โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชน และผู้ใช้บัณฑิต
2. จัดประกันคุณภาพหลักสูตรให้ได้มาตรฐาน
3. จัดหลักสูตรในรูปแบบที่หลากหลายบูรณาการและเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

กลยุทธ์ที่ 2 การจัดการเรียนการสอนให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์

มาตรการ

1. ประกันคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน (ISO)
2. จัดกระบวนการเรียนการสอนโดยเน้นให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ โดยวิธีการสอนเป็นทีม การอภิปรายกลุ่ม และการเก็บข้อมูลจริงและเน้นกิจกรรมของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นรวมถึงการพัฒนาในส่วนของภาวะทางปัญญา อารมณ์ และภาวะทางความคิดสร้างสรรค์

มาตรการ

1. มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรทุกระดับในแต่ละปีอย่างชัดเจน
2. สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ของภาวะทางปัญญา อารมณ์ และภาวะทางความคิดสร้างสรรค์ในองค์กร

กลยุทธ์ที่ 4 สนับสนุนให้มีการทำวิจัยหรือวิชาการ ทั้งอาจารย์และนิสิต

มาตรการ

1. จัดสรรงบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และจัดรวบรวมแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่ผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรสาย ข และสาย ค ให้เอื้อต่อการผลิตผลงานทางวิชาการและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำรา

มาตรการ

1. สนับสนุนเทคโนโลยีและพัฒนาบุคลากรในการใช้เทคโนโลยี เพื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำรา

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมให้นิสิตมีคุณธรรม จริยธรรม โดยใช้หลักคำสอนทางศาสนาเป็นเครื่องชี้นำ

มาตรการ

1. สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการเรียนการสอน
2. ส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่เป็นแบบอย่างทางคุณธรรม และจริยธรรม จัดกิจกรรมให้ศึกษาและฝึกปฏิบัติในด้านคุณธรรม จริยธรรม

วัตถุประสงค์ เพื่อปรับมาตรฐานการศึกษาให้มีความเป็นสากล

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาบุคลากรเพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล

มาตรการ

1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันที่ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 2 ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเป็นสากล

มาตรการ

1. จัดให้มีหลักสูตรนานาชาติ
2. จัดการเรียนการสอนแบบสะสมหน่วยกิตและเทียบโอนหน่วยกิตกับสถาบัน

ที่เป็นสากล ประกันคุณภาพทางการศึกษาให้เข้าสู่ความเป็นสากล

กลยุทธ์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการให้พร้อมในการจัดการเรียน

การสอนในระดับมาตรฐาน

มาตรการ

1. ระบบดูแลรักษาห้องปฏิบัติการ
2. พัฒนาบุคลากรให้ได้มาตรฐานสากล
3. ควบคุมการปฏิบัติการในห้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

2.2 การกระจายโอกาสทางการศึกษา

วัตถุประสงค์ จัดระบบการศึกษาให้เกิดการกระจายโอกาส ทั้งในระบบและนอกระบบอย่างต่อเนื่องตามความต้องการของสังคม

กลยุทธ์ที่ 1 จัดให้มีโครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาและหลังปริญญา

มาตรการ

1. จัดระบบการศึกษาแบบหลากหลาย
2. จัดหลักสูตรระยะสั้นให้สอดคล้องกับความต้องการของ ชุมชน สังคม และนานาชาติ
3. จัดหาแหล่งทุนการศึกษาสำหรับนิสิตที่ขาดแคลน ทุนทรัพย์
4. อบรมความรู้ด้านสาธารณสุขแก่บุคคลทั่วไป

3. ด้านส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ

3.1 พัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมสู่ชุมชน

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการจัดการของรัฐและชุมชนด้านสุขภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่น

มาตรการ

1. ส่งเสริมการศึกษาวิจัยแบบสหวิทยาการเพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน
2. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพของชุมชนในการวิจัยและประเมินผล เพื่อการพัฒนาสุขภาพ
3. สร้างเครือข่ายการวิจัยกับองค์กรของรัฐ องค์กรเอกชนโดยพัฒนา ทั้งระดับ อนุภาค ระดับชาติและระดับนานาชาติ
4. ส่งเสริมให้บุคลากรเป็นที่ปรึกษาของท้องถิ่นในการจัดการด้านสุขภาพ ทั้ง ทางด้านวิจัยและบริการ

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาระบบการดูแลตนเองทางด้านสุขภาพ ด้วยการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาตรการ

1. สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายการแลกเปลี่ยนภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่เอื้อต่อการ ส่งเสริมสุขภาพ
2. สนับสนุนให้มีการศึกษาและพัฒนารูปแบบทางเลือกที่เหมาะสมกับการดูแล สุขภาพและกระจายองค์ความรู้สู่ชุมชน
3. สนับสนุนให้มีความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น โดย ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น กับองค์ความรู้ปัจจุบันในการสร้างผลิตภัณฑ์และผลิตผลทางสุขภาพ
4. สร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการดูแลสุขภาพ ที่ สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน

กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิต ของประชาชน

มาตรการ

1. เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม
2. ศึกษา เผยแพร่ และอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม ภาควะวันออกที่มีผลต่อการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขของประชาชน
3. ให้บริการวิชาการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม สุขศาสตร์ อุตสาหกรรมและ สุขศึกษาแก่ชุมชน

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาเทคโนโลยีระบบสารสนเทศให้สนองตอบวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามความต้องการของชุมชน

มาตรการ

1. วิจัยทางด้านสาธารณสุขในภาควะวันออก
2. สร้างและขยายเครือข่ายสารสนเทศ
3. จัดให้มีระบบบริการข้อมูลด้านสาธารณสุขแก่นักวิจัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นการศึกษากลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของคณะสาธารณสุขศาสตร์

จากการศึกษา กลยุทธ์การพัฒนางานสู่ความเป็นเลิศ ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้บริหาร คณาจารย์ และข้าราชการ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถวิเคราะห์ผลการศึกษาจากข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมสนทนา จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ รวมทั้งสิ้น 12 ท่าน ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษา แผนกลยุทธ์ในแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาครั้งที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถนำเสนอรายละเอียดผลการศึกษาในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

แนวคิดในการพัฒนางาน

ผลการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร คณาจารย์ และข้าราชการสายสนับสนุนวิชาการ พบว่า กลยุทธ์ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการ

ศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) มีความเหมาะสม และมีโอกาสความเป็นไปได้สูง ในด้านต่าง ๆ

3 ด้าน คือ

ด้านการบริหารงาน

1. การจัดระบบการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วม มีมาตรการคือจัดระบบปฏิบัติงานให้เป็นมาตรฐานสากลด้วยมาตรฐานและพัฒนาบุคลากรให้เป็นมาตรฐาน ประเมินและรักษาคุณภาพของระบบงานให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วยวิธีการประเมินผลระบบเปิด ภาควิชาจัดทำรายละเอียดและดำเนินงานตามรายละเอียดแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี และจัดระบบสื่อสารในการบริหารงานภายในคณะฯ ให้บุคลากรในคณะฯ ทราบอย่างต่อเนื่อง

จากผลการศึกษา กลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

1.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะสาธารณสุขศาสตร์ คือ บุคลากรมีส่วนร่วมในการในการกำหนดมาตรฐานและคุณภาพของงานที่ปฏิบัติ โดยการจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในคณะฯ มีส่วนร่วมในการประเมิน ในการประเมินตนเอง และเพื่อนร่วมงาน ในระดับภาควิชาสามารถจัดทำและบริหารงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรอย่างมีประสิทธิภาพ มีอำนาจในการบริหาร การตัดสินใจ การจัดการการพัฒนาหลักสูตรของภาควิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดระบบข่าวสารในการบริหารงานของคณะฯอย่างต่อเนื่องสามารถทำให้การบริหารงานและบุคลากรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะสาธารณสุขศาสตร์ คือ การขาดความมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การของบุคลากร สาเหตุเพราะคณะฯ ยังไม่มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง การตัดสินใจขึ้นอยู่กับผู้บริหาร

1.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะสาธารณสุขศาสตร์ คือ กฎ ระเบียบ ข้อปฏิบัติ ของระบบราชการที่ไม่เอื้อต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรในคณะสาธารณสุขศาสตร์

1.4 โอกาส ของกลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะสาธารณสุขศาสตร์ คือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ต้องนำระบบการประกันคุณภาพทางการศึกษามาใช้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้การบริหารแบบมีส่วนร่วมสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ชุมชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของงานได้ด้วย

ด้านการจัดการเรียนการสอน

1. ด้านการยกระดับมาตรฐานการศึกษา

วัตถุประสงค์ เพื่อผลิตบัณฑิตทุกระดับให้มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ 1 คือ การสร้างพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่เสริมสร้างให้เกิดความคิด อย่างมี วิจารณญาณ และอยากเรียนรู้ตลอดชีวิต มีมาตรการ คือ มีการวิเคราะห์วิจัยพัฒนาหลักสูตร โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชนและผู้ใช้บัณฑิต จัดประกันคุณภาพหลักสูตรให้ได้มาตรฐาน และจัดหลักสูตรในรูปแบบที่หลากหลายบูรณาการและเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากผลการศึกษา กลยุทธ์การสร้างพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่เสริมสร้างให้เกิดความคิด อย่างมี วิจารณญาณ และอยากเรียนรู้ตลอดชีวิต ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

1.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์การสร้างและพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่เสริมสร้างให้เกิดความคิดอย่างมี วิจารณญาณ และอยากเรียนรู้ตลอดชีวิต ก็คือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ตั้งอยู่ในพื้นที่ อุดสาหกรรม การที่พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้ตอบสนองกับความต้องการพื้นที่ ซึ่งเป็นพื้นที่ อุดสาหกรรมจะเห็นได้จาก รายวิชาและหลักสูตรสาขาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในปัจจุบัน เช่น หลักสูตรสาขาวิชาสุขภาพอุตสาหกรรมและความปลอดภัย หลักสูตรสาขาวิชาเหล่านี้มุ่งหวังที่จะให้บัณฑิตสาธารณสุข เป็นผู้มีความรอบรู้ในวิชาการทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ มีความสามารถในการคิดและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความคิดอย่างมี วิจารณญาณ และเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้น นิสิตที่จบปริญญาตรีหลักสูตรดังกล่าว สามารถทำงานในพื้นที่ภาคตะวันออกได้โดยตรง หรือสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาโทก็สามารถศึกษาต่อได้

1.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์การสร้างและพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่เสริมสร้างให้เกิดความคิดอย่างมี วิจารณญาณ และอยากเรียนรู้ตลอดชีวิต ก็คือ ไม่ได้ทำวิจัยตลาดเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย กระบวนการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรของคณะสาธารณสุขศาสตร์ ที่ผ่านมายังไม่เปิดโอกาสให้ชุมชนหรือผู้ใช้บัณฑิต มีส่วนร่วมในการเสนอแนะการปรับปรุงหลักสูตร ขณะเดียวกันตัวนิสิตผู้เรียนเองในฐานะบัณฑิต ก็ไม่ค่อยมีธรรมชาติที่อยากเรียนรู้ หรือใฝ่รู้ด้วยตนเองมากนัก มักชอบให้อาจารย์ป้อนความรู้ให้ ดังนั้นอาจารย์ควรปรับปรุงกลวิธีในการสอนที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิตในขณะนี้ให้มากขึ้น และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการสร้างพัฒนาหลักสูตรใหม่นั้น ผู้บริหารขาดความรู้ ความสามารถ และขาดประสบการณ์ ในความรู้เรื่องหลักสูตรในสาขานั้น ๆ มาตรการที่กำหนดไว้อาจไม่สามารถที่จะทำให้บรรลุกลยุทธ์

ในด้านการพัฒนาหลักสูตรได้ เพราะยังไม่มีกำหนดรูปแบบที่เด่นชัด การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร เช่น อาจารย์ผู้สอน ยังขาดความพร้อม เนื่องจากคณะสาธารณสุขศาสตร์เป็นคณะใหม่ คณะเล็ก ๆ จำนวนบุคลากรมีน้อย ถ้าไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกทั้งหมดจะไม่มีอาจารย์สอนในคณะ จึงต้องมีการพิจารณาว่าจะให้บุคลากรไปศึกษาต่อก่อน หรือหลัง

1.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์การสร้างและพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่เสริมสร้างให้เกิดความคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ และอยากเรียนรู้ตลอดชีวิต ก็คือ งบประมาณแผ่นดินที่ได้รับในการพัฒนาหลักสูตรต้องเพียงพอ เหมาะสม คณะสาธารณสุขศาสตร์เป็นคณะเล็กๆ ได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาหลักสูตรใหม่ นอกจากนี้คณะขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญจากภายในและภายนอก ที่มีความรู้ความสามารถ ที่จะมาช่วยพัฒนาหลักสูตร ทำให้การพัฒนาหลักสูตรในระดับสูงของคณะพัฒนาไปได้ค่อนข้างล่าช้า

1.4 โอกาส ของกลยุทธ์การสร้างและพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่เสริมสร้างให้เกิดความคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ และอยากเรียนรู้ตลอดชีวิต ก็คือ ในด้านการวิเคราะห์ วิจัยพัฒนาหลักสูตร โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชน และผู้ใช้บัณฑิต มีความเป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง เพราะการดำเนินการวิเคราะห์ วิจัยพัฒนาหลักสูตร จะทำให้คณะสาธารณสุขศาสตร์ สามารถวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็งข้อดี ข้อเสีย ของหลักสูตรได้ การวิจัยหลักสูตรเป็นสิ่งที่ดีเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ทำให้ได้ข้อมูลจากการวิจัยมาพัฒนาหลักสูตรให้ดีขึ้นต่อไป นอกจากนั้นการจัดหลักสูตรในรูปแบบที่หลากหลาย บูรณาการ และเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะเป็นโอกาสที่ดีที่ทำให้นิสิตรู้จักบูรณาการในวิชาที่เรียน รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยที่ผ่านมานิสิตจะเรียนแต่วิชาที่อาจารย์ผู้สอนป้อนให้เท่านั้น ไม่มีการคิดค้น หรือเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้กลายเป็นจุดอ่อนได้ แต่ถ้าเปิดโอกาสให้มีการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ ก็จะกลายเป็นจุดแข็งขึ้นมาได้

กลยุทธ์ที่ 2 การจัดการเรียนการสอนให้เกิดวุฒิภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ มีมาตรการ คือ ประกันคุณภาพทางการศึกษาโดยใช้มาตรฐาน (ISO) จัดกระบวนการเรียนการสอนโดยเน้นให้เกิดวุฒิภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ โดยวิธีการสอนเป็นทีม การอภิปรายกลุ่ม และเก็บข้อมูลจริง และเน้นกิจกรรมของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากผลการศึกษา กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนให้เกิดวุฒิภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

2.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ คือ เป็นกระบวนการและความคิดที่ดี มีโอกาสความเป็นไปได้ในการบริหารจัดการค่อนข้างสูง เนื่องจากในปัจจุบัน คณะสาขารณสุขศาสตร์ และภาควิชาต่าง ๆ ได้มีการจัดการเรียนการสอน จัดเสริมวิชาที่ก่อให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์แล้ว ได้จัดให้มีการสอดแทรกวิชาที่จัดการเรียนการสอน ที่ให้นิสิตมีการทำงานเป็นทีม เช่นการเตรียมห้องแล็บ (LAB) จะมีการแบ่งการวิเคราะห์งานเป็นกลุ่ม ๆ ทำให้มีการระดมความคิดมีการทำงานเป็นทีม จึงทำให้มีการควบคุมอารมณ์ เพื่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการจัดสอนการทำวิจัย ทำให้นิสิตมีการระดมความคิดเห็น รู้จักกระบวนการขั้นตอนการทำงานวิจัย มีความอดทนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควบคุมภาวะทางอารมณ์ เพื่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในส่วนนี้เป็นจุดแข็งที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังทำให้นักลการเกิดความกระตือรือร้นที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การเรียนการสอน เพื่อก่อให้เกิดภาวะทางปัญญา อารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ คณะสาขารณสุขศาสตร์มี วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนได้ผลิตขึ้น ช่วยเสริมสร้างการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

2.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ คือ คณะสาขารณสุขศาสตร์อยู่ในช่วงเริ่มต้นดำเนินการ ในการประกันคุณภาพทางการศึกษาของคณะ จึงยังไม่เห็นผลที่เป็นรูปธรรม ว่าได้จัดการเรียนการสอนให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ คณะอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าจะสอนด้วยกลยุทธ์แบบไหนจึงจะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์

2.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ คือ ขาดอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ หรือเทคนิค กลวิธี วิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะมาส่งเสริม กลยุทธ์นี้ให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอน ให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ เป็นเรื่องของจิตใจลึกเข้าไปข้างใน เป็นส่วนที่ค่อนข้างยาก บางครั้งอาจารย์ได้สอดแทรกการจัดการเรียนการสอนให้แก่นิสิตแล้ว ขึ้นอยู่กับว่านิสิตได้ปฏิบัติตามหรือไม่ แต่คงได้ผลในทางปฏิบัติบางส่วนหรือได้มากขึ้น ๆ อยู่กับตัวนิสิต

2.4 โอกาส ของกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ คือ ให้นิสิต และผู้ใช้บัณฑิต ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนระดมความคิด รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดภาวะทางปัญญา ทางอารมณ์ และทางความคิดสร้างสรรค์ และนิสิต และผู้ใช้บัณฑิต สามารถประเมินผลกลยุทธ์ในด้านนี้ได้

กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนการศึกษาต่อในระดับสูงรวมถึงการพัฒนาในส่วน ของภาวะทางปัญญา อารมณ์ และภาวะทางความคิดสร้างสรรค์ มีมาตรการ คือ โดยมีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรทุกระดับในแต่ละปีอย่างชัดเจน และสนับสนุนการจัดทำกิจกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของภาวะทางความคิดสร้างสรรค์ในองค์กร

จากผลการศึกษา กลยุทธ์สนับสนุนการศึกษาต่อในระดับสูงรวมถึงการพัฒนาในส่วน ของภาวะทางปัญญา อารมณ์ และภาวะทางความคิดสร้างสรรค์ ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

3.1. จุดแข็ง ของกลยุทธ์สนับสนุนการศึกษาต่อในระดับสูงรวมถึงการพัฒนาในส่วน ของภาวะทางปัญญา อารมณ์ และภาวะทางความคิดสร้างสรรค์ คือ มีการสนับสนุน มีการจัดทำแผนส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน ทำให้รู้ว่า อาจารย์จะไปศึกษาต่อในช่วงไหน

3.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์สนับสนุนการศึกษาต่อในระดับสูงรวมถึงการพัฒนาในส่วน ของภาวะทางปัญญา อารมณ์ และภาวะทางความคิดสร้างสรรค์ คือ งบประมาณที่ได้รับ มีจำนวนจำกัด จึงทำให้นักวิชาการขาดทุนทรัพย์ในการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และแผนการพัฒนาศักยภาพของคณะสาธารณสุขศาสตร์ ยังไม่มีความชัดเจนว่าจะพัฒนาบุคลากรไปในทิศทางใด ให้แก่ใครบ้าง ทำให้แผนสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหาร และแผนการพัฒนาศักยภาพเดิม ไม่มีการสนับสนุนข้าราชการสาย ข และ ค มุ่งเน้นเฉพาะสาย ก ควรสนับสนุนสายอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย ส่วนภาวะทางปัญญา อารมณ์ ฯลฯ ไม่มีแผนชัดเจนที่เป็นรูปธรรม

3.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์สนับสนุนการศึกษาต่อในระดับสูงรวมถึงการพัฒนาในส่วน ของภาวะทางปัญญา อารมณ์ และภาวะทางความคิดสร้างสรรค์ คือ ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินในการพัฒนาศักยภาพในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือบางปีได้รับการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินในการพัฒนาศักยภาพ แต่เป็นงบประมาณที่ไม่เพียงพอ

3.4 โอกาส ของกลยุทธ์สนับสนุนการศึกษาต่อในระดับสูงรวมถึงการพัฒนา ในส่วนของ วุฒิภาวะทางปัญญา อารมณ์ และวุฒิภาวะทางความคิดสร้างสรรค์ คือ โดยการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการทั้งจากงบประมาณแผ่นดิน หรืองบประมาณจากแหล่งอื่น มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจนครอบคลุมมากกว่าเดิม

กลยุทธ์ที่ 4 สนับสนุนให้มีการทำวิจัย หรือวิชาการทั้งอาจารย์และนิสิต มีมาตรการ คือ การจัดสรรงบประมาณให้แก่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ต่าง ๆ และจัดรวบรวมแหล่งข้อมูลทาง วิชาการที่มิใช่เชี่ยวชาญ และบุคลากรสาย ข และ ค ให้เอื้อต่อการผลิตผลงานทางวิชาการ และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

จากผลการศึกษา กลยุทธ์สนับสนุนให้มีการทำวิจัย หรือวิชาการทั้งอาจารย์และนิสิต ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

4.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์สนับสนุนให้มีการทำวิจัย หรือวิชาการทั้งอาจารย์และนิสิต คือ การทำวิจัย หรือผลงานทางวิชาการ จะทำให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการศึกษา มีอุปกรณ์ เครื่องมือ สนับสนุน การทำวิจัยอย่างพอเพียง จะทำให้บุคลากรมีความกระตือรือร้น มีการจัดสรร งบประมาณทำให้เป็นการพัฒนาคุณภาพมากขึ้น

4.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์สนับสนุนให้มีการทำวิจัย หรือวิชาการทั้งอาจารย์และนิสิต คือ ปัญหาเงินทุนงบประมาณมีจำนวนจำกัด เนื่องจากได้รับการจัดสรรเงินทุนจากมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผู้เสนอของบประมาณการทำวิจัยเป็นจำนวนหลายโครงการ ทำให้มหาวิทยาลัยต้องพิจารณาจัด สรรเงินทุนให้กับผู้อื่นด้วยอย่างทั่วถึง จึงได้รับงบประมาณไม่เพียงพอในการทำวิจัย ส่วน งบประมาณวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย ได้พิจารณาจัดสรรโครงการวิจัยที่สำคัญจึงทำให้ตัดโอกาส ของโครงการวิจัยอื่นๆ ที่ไม่เข้าข่ายได้รับการพิจารณาเงินวิจัย จึงทำให้บุคลากรขาดแรงจูงใจ หรือ ปัจจัยสนับสนุนในการทำวิจัย อีกทั้งบุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย จึงไม่ สามารถที่จะสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ในการทำวิจัยได้

4.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์สนับสนุนให้มีการทำวิจัย หรือวิชาการทั้งอาจารย์และนิสิต คือ การพิจารณาโครงการวิจัยของหน่วยงานที่มีอำนาจในการอนุมัติ ส่วนมากจะอนุมัติโครงการ วิจัยที่เน้นการสร้างและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของ ประเทศเป็นหลัก มากกว่าโครงการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ

4.4 โอกาส ของกลยุทธ์สนับสนุนให้มีการทำวิจัย หรือวิชาการทั้งอาจารย์ และ นิสิต คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายให้มหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยใน กำกับของรัฐบาล ดังนั้นมหาวิทยาลัย จะต้องพึ่งตนเองมากที่สุด โดยการหารายได้เลี้ยงตนเอง

นอกจากการเรียนการสอนแล้ว มหาวิทยาลัยต้องทำวิจัย หรือบริการวิชาการแก่ชุมชนมากขึ้น เพื่อหารายได้ จึงเป็นโอกาสที่จะต้องมีการทำวิจัยมากขึ้น

4.5 ข้อเสนอแนะ ของกลยุทธ์สนับสนุนให้มีการทำวิจัย หรือวิชาการทั้งอาจารย์และนิสิต คือ ควรจัดสรรงบประมาณโครงการวิจัยให้เพียงพอกับความต้องการใช้งบประมาณ ควรพิจารณาตามความเหมาะสมแต่ละคน และขอให้สมาชิกทุกคนของผู้ร่วมทำวิจัย มีส่วนร่วมรับรู้การใช้งบประมาณ

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาเทคโนโลยี สื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำรา มีมาตรการ คือ สนับสนุนเทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรมในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำรา

จากผลการศึกษา กลยุทธ์พัฒนาเทคโนโลยี สื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำรา ของคณะสารสนเทศศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

5.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์พัฒนาเทคโนโลยี สื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำรา คือ คณะฯ มีทุนสนับสนุนในการผลิตสื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำราให้แก่อาจารย์

5.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์พัฒนาเทคโนโลยี สื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำรา คือ อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ใช้เทคโนโลยีช่วยในการผลิตสื่อการสอน นอกจากนี้งบประมาณในการจัดเทคโนโลยีมีน้อยและไม่เพียงพอ

5.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์พัฒนาเทคโนโลยีสื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำรา คือ ในปัจจุบันนี้การพัฒนาเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ มีการพัฒนาก้าวหน้าเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ การที่บุคลากรของคณะมีภาระงานอื่นมากทำให้บุคลากรขาดความกระตือรือร้นที่จะรับการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสื่อการเรียนการสอน และขาดความรู้ความเข้าใจที่จะพัฒนา

5.4 โอกาส ของกลยุทธ์พัฒนาเทคโนโลยี สื่อการเรียนการสอน และการผลิตตำรา คือคณะฯ ควรส่งบุคลากรไปรับการฝึกอบรม พัฒนาเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องโปรเจกเตอร์ ให้ได้รับความรู้เพื่อมาพัฒนาหน่วยงานให้เจริญเติบโตก้าวหน้าต่อไป

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมให้นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรม โดยใช้หลักคำสอนทางศาสนาเป็นเครื่องชี้นำ มีมาตรการ คือ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการเรียนการสอน และส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่เป็นแบบอย่างทางคุณธรรม และจริยธรรม จัดกิจกรรมให้ศึกษาและฝึกปฏิบัติในด้านคุณธรรม จริยธรรม

6.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์ส่งเสริมให้นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรม โดยใช้หลักคำสอนทางศาสนาเป็นเครื่องชี้นำ คือ คณะสาธาณสุขศาสตร์ ได้มีนโยบายและมาตรการให้คณาจารย์ที่สอนนิสิตให้มีการสอดแทรกจริยธรรม โดยใช้หลักคำสอนทางศาสนาให้แก่นิสิตในขณะที่มีการเรียนการสอนควบคู่กันไป ทั้งนี้ต้องอาศัยเทคนิค วิธีการของคณาจารย์แต่ละท่านว่าจะมีวิธีการอย่างไร ซึ่งทำให้นิสิตในชั้นปีที่ 1 มีความร่วมมือดี และปฏิบัติตามเป็นอย่างดี

6.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์ส่งเสริมให้นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรม โดยใช้หลักคำสอนทางศาสนาเป็นเครื่องชี้นำ คือ อาจารย์ผู้สอนยังขาดประสบการณ์ และวิชาการในการสอดแทรกวิชาด้านคุณธรรมและจริยธรรม

6.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์ส่งเสริมให้นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรม โดยใช้หลักคำสอนทางศาสนา เป็นเครื่องชี้นำ คือ ในปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารในด้านต่าง ๆ ค่อนข้างรวดเร็ว และทันสมัยไม่ว่าจะเป็นสื่อทางด้าน โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์ซึ่งมีอินเทอร์เน็ต และสื่อต่าง ๆ เหล่านี้มีบางส่วนโน้มแน้วไปในทางไม่สร้างสรรค์อย่างมากซึ่งคนรับสื่อ อาจจะถูกหลอหลอมไปในทางไม่ดีได้ ทำให้การรับรู้ทางด้านจริยธรรม ไม่สามารถนำมาใช้ปฏิบัติประสบผลสำเร็จได้เท่าที่ควร ขึ้นอยู่กับนิสิตว่าจะปฏิบัติตามในสิ่งที่ได้รับถ่ายทอดหรือไม่ และ

6.4 โอกาส ของกลยุทธ์ส่งเสริมให้นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรม โดยใช้หลักคำสอนทางศาสนา เป็นเครื่องชี้นำ คือ รัฐบาลควรกำหนดเป็นนโยบายและการปฏิบัติอย่างจริงจังบรรจุในหลักสูตรแต่ละมหาวิทยาลัย ในการส่งเสริมให้นิสิตมีคุณธรรม จริยธรรม โดยใช้หลักคำสอนทางศาสนา

วัตถุประสงค์ เพื่อปรับมาตรฐานการศึกษาให้มีความเป็นสากล

กลยุทธ์ที่ 1 คือ การพัฒนาบุคลากรเพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล มีมาตรการ คือ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันที่ได้มาตรฐาน

จากผลการศึกษา กลยุทธ์การพัฒนาบุคลากรเพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล ของคณะสาธาณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

1.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์การพัฒนาบุคลากรเพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล คือ ความพร้อมด้านบุคลากรที่มีอยู่ ของคณะสาธาณสุขศาสตร์ มีวุฒิพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์ ทั้งด้านการเรียนการสอน การบริหารงาน การวิจัย และการบริการวิชาการ ที่สามารถพัฒนาดตนเองสู่ความเป็นสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์การพัฒนาบุคลากรเพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล คือ คณะฯ ขาดงบประมาณในการพัฒนาบุคลากร หรือได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยไม่เพียงพอกับการพัฒนาบุคลากร

1.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์การพัฒนานุเคราะห์เพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล คือ ในช่วง 4 ปี ที่ผ่านมาประเทศไทยประสบกับวิกฤติเศรษฐกิจ ทำให้รัฐบาลไม่สามารถจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนานุเคราะห์เพื่อก้าวสู่ความเป็นสากลได้อย่างเพียงพอ

1.4 โอกาส ของกลยุทธ์การพัฒนานุเคราะห์เพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล คือ รัฐบาลควรส่งเสริมการพัฒนานุเคราะห์เพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล โดยสนับสนุนงบประมาณ และจัดให้นุเคราะห์มีการศึกษาต่อหลักสูตรนานาชาติ ภายในประเทศ เมื่อสภาวะเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นแล้ว

กลยุทธ์ที่ 2 คือ การปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเป็นสากล มีมาตรการ คือ จัดให้มีหลักสูตรนานาชาติ และจัดการเรียนการสอนแบบผสมหน่วยกิตและเทียบโอนหน่วยกิตกับสถาบันที่เป็นสากล ประกันคุณภาพทางการศึกษาให้เข้าสู่ความเป็นสากล

จากผลการศึกษา กลยุทธ์การปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเป็นสากล ของ คณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

2.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์การปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเป็นสากล คือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มีพื้นฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรีที่มีความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ และตอบสนองต่อพื้นที่ภาคตะวันออก และอาจารย์จำนวนหนึ่งกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ดังนั้นจึงเป็นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเป็นสากล

2.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์การปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเป็นสากล คือ สัดส่วนคณาจารย์ที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนา และการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาโท นานาชาติ ขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

2.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์การปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเป็นสากล คือ การขาดความร่วมมือของชุมชน และผู้ใช้บัณฑิต ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสู่ความเป็นสากล

2.4 โอกาส ของกลยุทธ์การปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเป็นสากล คือ การเสริมสร้างความพร้อม โดยเฉพาะด้านทรัพยากรสนับสนุน เช่นงบประมาณ อัตราค่าจ้าง และการพัฒนาบุคลากรการวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร และเปิดโอกาสให้ชุมชนและผู้ใช้บัณฑิตได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

กลยุทธ์ที่ 3 คือ ยกระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการให้พร้อมในการจัดการเรียนการสอนในระดับมาตรฐาน มีมาตรการ คือ ระบบดูแลรักษาห้องปฏิบัติการ พัฒนานุเคราะห์ให้ได้มาตรฐานสากลและควบคุมการปฏิบัติการในห้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

จากผลการศึกษา กลยุทธ์ยกระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการให้พร้อมในการจัดการเรียนการสอนในระดับมาตรฐาน ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

3.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์ยกระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการให้พร้อม ในการจัดการเรียนการสอนในระดับมาตรฐาน คือ คณะสาธารณสุขศาสตร์จัดให้มีความพร้อม ของห้องปฏิบัติการที่สามารถให้บริการวิชาการแก่ชุมชนได้ เช่นห้องปฏิบัติการวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม

3.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์ยกระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการให้พร้อม ในการจัดการเรียนการสอนในระดับมาตรฐาน คือ บุคลากร และเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ บางคนขาดทักษะและประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ และวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ประจำห้องปฏิบัติการบางส่วนมีสภาพชำรุด และล้าสมัย

3.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์ยกระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการ ให้พร้อมในการจัดการเรียนการสอนในระดับมาตรฐาน คือ การขาดแคลนงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร และเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ เช่น การส่งเสริมการฝึกอบรม รวมทั้งขาดแคลนงบประมาณสนับสนุน วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ประจำห้องปฏิบัติการ

3.4 โอกาส ของกลยุทธ์ยกระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการให้พร้อมในการจัดการเรียนการสอนในระดับมาตรฐาน คือ รัฐบาลควรให้การสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอสำหรับการพัฒนาบุคลากรประจำห้องปฏิบัติการ และสนับสนุน วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ประจำห้องปฏิบัติการให้เพียงพอ สำหรับการพัฒนา

2. ด้านการกระจายโอกาสทางการศึกษา

วัตถุประสงค์ จัดระบบการศึกษาให้เกิดการกระจายโอกาส ทั้งในระบบและนอกระบบอย่างต่อเนื่องตามความต้องการของสังคม

กลยุทธ์ที่ 1 คือ จัดให้มีโครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาและหลังปริญญา มีมาตรการ คือ จัดระบบการศึกษาแบบหลากหลาย จัดหลักสูตรระยะสั้นให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สังคม และนานาชาติ จัดหาแหล่งทุนการศึกษาสำหรับนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และอบรมความรู้ด้านสาธารณสุขแก่บุคคลทั่วไป

จากผลการศึกษา กลยุทธ์จัดให้มีโครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาและหลังปริญญา ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

1.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์จัดให้มีโครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาและหลังปริญญา คือ มีการรับนิสิตในโครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาเป็นประจำทุกปี มีมาตรการจัดการศึกษาหลายรูปแบบ และมีการจัดหาแหล่งทุนให้แก่ นิสิตที่ขาดแคลนทำให้นิสิตมีโอกาสที่จะเข้ามาศึกษาในระดับปริญญามากขึ้น

1.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์ จัดให้มีโครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาและหลังปริญญา คือ คณะฯ ไม่มีการเขียนแผนงานโครงการกระจายโอกาสในระดับหลังปริญญา จึงทำให้ยังไม่ได้รับนิสิตเพราะอยู่ในระหว่างการดำเนินการ

1.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์ จัดให้มีโครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาและหลังปริญญา คือ โครงการหลังปริญญาอยู่ระหว่างดำเนินการประกอบกับมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง เพราะเป็นหลักสูตรนานาชาติจึงเป็นการปิดกั้นการกระจายโอกาสทางการศึกษา นอกจากนั้นนิสิตในโครงการกระจายโอกาสที่เป็นกลุ่มทุพลภาพยังไม่มี เนื่องจากคณะสาธารณสุขศาสตร์ไม่สามารถรับบุคคลกลุ่มทุพลภาพ เช่น ตาบอดสี มาเรียนได้เพราะต้องมีการใช้อุปกรณ์ในห้องแล็บ และมีการจัดเตรียมสารเคมี ทดสอบสารเคมี ตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ หรือด้านความปลอดภัย เป็นต้น จึงไม่สามารถรับบุคคลทุพลภาพได้

1.4 โอกาส ของกลยุทธ์ จัดให้มีโครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาและหลังปริญญา คือ กระจายโอกาสหลังปริญญาเป็นไปได้ยากเนื่องจากเป็นหลักสูตรนานาชาติ ต้องใช้งบประมาณในการศึกษามากพอสมควร

ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ

1. ด้านพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมสู่ชุมชน

กลยุทธ์ ที่ 1 สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการจัดการของรัฐและชุมชนด้านสุขภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่น มีมาตรการ คือ ส่งเสริมการศึกษาวิจัยแบบสหวิทยาการเพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพของชุมชนในการวิจัยและประเมินผลเพื่อการพัฒนาสุขภาพ สร้างเครือข่ายการวิจัยกับองค์กรของรัฐ องค์กรเอกชน โดยพัฒนาทั้งระดับอนุภาค ระดับชาติและระดับนานาชาติ และส่งเสริมให้บุคลากรเป็นที่ปรึกษาของท้องถิ่นในการจัดการด้านสุขภาพทั้งทางด้านวิจัยและบริการ

จากผลการศึกษา กลยุทธ์สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการจัดการของรัฐและชุมชนด้านสุขภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่น พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

1.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์ สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการจัดการของรัฐและชุมชนด้านสุขภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่น คือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ อยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกที่เอื้อต่อการสร้างองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น การวิจัยด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม

1.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์ สร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาการจัดการของรัฐและชุมชนด้านสุขภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่น คือ การสร้างองค์ความรู้ในปัจจุบันมุ่งเน้นที่จะพัฒนาเฉพาะด้านในเชิงลึกเฉพาะเรื่องที่สนใจจะศึกษาเท่านั้น ไม่ได้มองถึงชุมชนอย่างแท้จริง

1.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์ สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการจัดการของรัฐและชุมชนด้านสุขภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่น ด้านพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม คือ การสร้างองค์ความรู้ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมต้องอาศัยผู้มีความรู้เฉพาะด้าน แต่คณะสาธารณสุขศาสตร์ยังมีบุคลากรไม่เพียงพอและมีความรู้เฉพาะด้าน ดังนั้นต้องการทำงานเป็นทีมต้องอาศัยความร่วมมือร่วมแรงกันเป็นอย่างยิ่ง และที่สำคัญของข้อจำกัด คือ ประชาชนในท้องถิ่นยังมีความรู้ไม่เพียงพอกับเรื่องดังกล่าวทำให้การเข้าไปสร้างองค์ความรู้อาจไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร ประชาชนไม่สนใจที่จะศึกษาหรือยอมรับในเรื่องดังกล่าว

1.4 โอกาส ของกลยุทธ์ สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการจัดการของรัฐและชุมชนด้านสุขภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่น ด้านพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม คือ ในระยะเริ่มต้นของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มีความเป็นไปได้มากเป็นผลมาจากจุดแข็งของคณะ

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาระบบการดูแลตนเองทางด้านสุขภาพ ด้วยการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายการแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ สนับสนุนให้มีการศึกษาและพัฒนารูปแบบทางเลือกที่เหมาะสมกับการดูแลสุขภาพ และกระจายองค์ความรู้สู่ชุมชน สนับสนุนให้มีความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้ปัจจุบันในการสร้างผลิตภัณฑ์และผลิตผลทางสุขภาพ การสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการดูแลสุขภาพที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน

จากผลการศึกษา กลยุทธ์ สร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาระบบการดูแลตนเองทางด้านสุขภาพด้วยการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

2.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์ สร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาระบบการดูแลตนเองทางด้าน สุขภาพด้วยการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ เป็นประโยชน์สำหรับประชาชน ทำให้ประชาชน มีความรู้ในการดูแลสุขภาพของตนเอง โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการดูแลสุขภาพของ ตนเอง นอกจากนั้นสถานที่ตั้งท่าเลในภาคตะวันออกเป็นสิ่งที่เหมาะสมเพราะมีพืชสมุนไพรเป็น จำนวนมากทำให้ประชาชนสามารถใช้สิ่งเหล่านี้ดูแล สุขภาพของตนเอง

2.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์ สร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาระบบการดูแลตนเองทางด้าน สุขภาพด้วยการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ บุคลากรไม่มีความเข้าใจในกลยุทธ์ด้านนี้เท่าที่ควร

2.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์ สร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาระบบการดูแลตนเองทางด้าน สุขภาพด้วยการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ พบว่า ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ และขาด การมีส่วนร่วมในกลยุทธ์ดังกล่าว

2.4 โอกาส ของกลยุทธ์ สร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาระบบการดูแลตนเองทางด้าน สุขภาพด้วยการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ ความเป็นไปได้มากเพราะภูมิภาคตะวันออก มีทรัพยากรที่สามารถพัฒนาเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดูแลสุขภาพได้

กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิต ของ ประชาชน โดยมีมาตรการ เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม ศึกษาเผยแพร่ และอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมภาคตะวันออก ที่มีผลต่อการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข ของประชาชน ให้บริการวิชาการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม สุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย และสุขศึกษาแก่ชุมชน

จากผลการศึกษา กลยุทธ์สนับสนุนพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิต ของประชาชน ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

3.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์สนับสนุนพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิต ของประชาชน คือ คณะมีอุปกรณ์ เครื่องมือ บุคลากรที่มีความพร้อมด้านสิ่งแวดล้อม เช่น คณะจารย์ภาควิชาอนามัยสิ่งแวดล้อม ที่สามารถให้ความรู้แก่ประชาชนได้

3.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์สนับสนุนพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิต ของประชาชน คือ ขาดการสนับสนุนงบประมาณ ทำให้การทำงานด้านวิจัยมีน้อย จึงไม่ สามารถเข้าถึงการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้ นอกจากนั้นยังขาดการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ข่าวสารให้แก่ชุมชนได้รับรู้อย่างกว้างขวางทำให้ประชาชนไม่มีการรับรู้เท่าที่ควร และยังมีจุดอ่อน คือไม่ได้ทำโครงการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แบบครบวงจร ไม่สามารถดำเนินงาน ตามแผนที่วางไว้ได้

3.3 ข้อจำกัด ของกลยุทธ์สนับสนุนพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของประชาชน คือ การขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน และการทำงานเป็นทีมเนื่องจากความขัดแย้งของผู้ดำเนินการ

3.4 โอกาส ของกลยุทธ์สนับสนุนพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของประชาชน คือ มีความเป็นไปได้สูงถ้ามีความพร้อม ในด้านงบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และการสร้างความเข้าใจกับชุมชน ให้เกิดความพร้อมที่เอื้อต่อการดำเนินการ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาเทคโนโลยีระบบสารสนเทศให้สนองตอบวัตถุประสงค์และความเป็นไปตามความต้องการของชุมชน โดยมีมาตรการ วิจัยด้านสาธารณสุขในภาคตะวันออก การสร้างและขยายเครือข่ายสารสนเทศ จัดให้มีระบบบริการข้อมูลด้านสาธารณสุขแก่นักวิจัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากผลการศึกษา กลยุทธ์พัฒนาเทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ให้สนองตอบวัตถุประสงค์และความเป็นไปตามความต้องการของชุมชน ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด และโอกาส ดังนี้

4.1 จุดแข็ง ของกลยุทธ์พัฒนาเทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ให้สนองตอบวัตถุประสงค์และความเป็นไปตามความต้องการของชุมชน คือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มีวัสดุอุปกรณ์พร้อมการสนับสนุนการพัฒนาที่เพียงพอเอื้อต่อการจัดทำ นอกจากนี้ยังอยู่ในพื้นที่ที่เอื้อต่อการทำวิจัย

4.2 จุดอ่อน ของกลยุทธ์พัฒนาเทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ให้สนองตอบวัตถุประสงค์และความเป็นไปตามความต้องการของชุมชน คือ การพัฒนาเทคโนโลยีระบบสารสนเทศยังไม่การจัดทำแผนในการดำเนินการที่ชัดเจน ขาดข้อมูลด้านสาธารณสุข ขาดการประชาสัมพันธ์แผนงานที่กำลังดำเนินการอยู่

4.3 โอกาส ของกลยุทธ์พัฒนาเทคโนโลยีระบบสารสนเทศให้สนองตอบวัตถุประสงค์และความเป็นไปตามความต้องการของชุมชน คือ มีความเป็นไปได้สูงแต่ต้องทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจน

สำหรับกลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในอนาคตควรเป็นอย่างไรนั้น จากการศึกษาพบว่าควรจะดำเนินการตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 9 (2545 –2549) ที่ได้วางไว้เดิมเนื่องจากแผนนี้ยังอยู่ในช่วงของการปฏิบัติตามแผนยังไม่สามารถประเมินผลได้